

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Replica Ioan. Eckii Adversvs Scripta secunda Buceri
apostatæ super actis Ratisponæ**

Eck, Johannes

Ingolstadii, 1543

VD16 E 416

In concordia Augustae exclusum, ne sola fides iustificaret.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30106

Concordia bis concepit. Wiewol durch Martin Luter vnd ander seitt
Augustz. anhenger an lange zeit her/vil geschriben gepredigt/vnd in den
 gmainen vnuerstendigen Layen/einbilden haben wollen: das
 der glaub allain recht mache/ darauff auch laider nitt allain vil
 seelen vnd menschen verfürt/sonder/ verachtlich/vnchristlich
 leben eruolgt. Ist sollichs mit warer gschrift abgelaint/vnd
 widersicher/sonit erweisen/vnd das sie bekennen/vnd sich
 erklärt haben/wie auch beschehen vnd beschlossen ist/das diß
 wirtin **ALIA** oder **SOLA**, welches im der hailigen
 geschriff nitt erfunden würdt oder gebrauchet/hinfür bey dem
 glauben außgelassen/vnd nitt gesetzt werden soll/Das allain
 der glaub gerecht vnd selig mache. In gratiam Buceri vertant
 Latine, vt hic videat tanquam in speculo mendacium su-
 um. Quamuis per Martinum Lutherum & alios adhae-
 rentes, hactenus longo tempore fuerint multa scripta, pra-
 dicata, & plebi & rudi laico voluerunt imprimere, fidem
 solam iustificare: ex quo, proh dolor, non modo pluri-
 mæ animæ & homines seducuntur, sed etiam secuta est
 vita contemptibilis & minus Christiana. Huiusmodi ve-
 ris scripturis sunt repulsa, & aduersarij in tantum instructi,
 quod fatentur & se declararunt, sicut & actum est & con-
 clusum, quod hæc vocula sola, quæ in sacris literis non in-
 uenitur, nec vsitatur, deinceps omittatur circa fidem, &
 nō ponatur, qđ sola fides iustificat, aut saluum faciat. laces-
 Bucere. An contra mentem gloriatus sum? Aderant Ioan-
 nes Fridericus Saxo iā Elector, illustrissimus princeps Ge-
 orgius Marchio Brandenburgerū, Melanchthon, Brentius
 & Schinepstybi Bucer & Capito cum Zuinglianis latebāt,
 sicut noctuæ, nec in publicum prodibant.

Responde-
 te oēs Lu-
 therani, si
 potestis.

At forte ad Ratisponam cōfugies, qđ conquestus sum in
 Apologia, nullum notarium iuratum fuisse in colloquio
 ordinatum, sicut petij, & mecum obseruatum fuit Lip-
 siz, Baden in magnis disputationibus, & nouissime Vuor-
 ma

maciæ. At quia vos Lutherani cum Eckium omnibus bonis & eruditione nudatis, memoriam tamen permittitis, cuius beneficio verissime acta narrabo. Articulo quinto submotis his, quæ libro inerant, alia declaratio fuit substituta, qua fuit permessa Lutheranis forma docendi, sola fide iustificamur, cum additione vt in libro. Ego restiti ex tribus fundamentis. Primo, quia Augustæ cesserant in hac vocula, id quod iam probauimus. Secundo, quia sacra scriptura non vteretur hac forma. Tertio, quia esset scandalosa forma, & hoc probaui ex multis verbis Lutheri in visitatione Saxonica antiqua. Multi, dum audierunt, vt solummodo credatur, omnia ipsis remitti peccata, fingunt sibi fidem, & putant se mundos esse, per quod fiunt temerarij & securi. Huiusmodi autem carnalis securitas peior est cum errore, quam ante hoc tempus vnquam fuit. Et in noua ducis Henrici Saxonis visitatione ait Luther: Error iste est peior omnibus, qui fuerunt ante hoc tempus, quando ad prædicationem de remissione credunt sibi remissa peccata, & ita fiunt securi & sine timore. Et ibi: Pœnitentia & lex pertinent ad fidem communem: Ideo illa debêt doceri ante fidem, quam Paulus nominat iustificantem, quæ delet peccatum, quod non facit fides sine præcepto & pœnitentiâ. Alioqui populus errat super verbo, fides. Infra: Fides non potest esse sine austerâ pœnitentiâ & tremore ante deum, hoc sæpe prædicandum, ne homines sint in falsa opinione, vt existiment se habere fidem, cum longe absunt.

Nihil autem profeci his motiuis, sed Bucer obstabat, etiã Paulum vti hac voce sola, quando dicit. Iustificatis gratis p gratiam. Risi impudentiam apostatæ, cum Paulus ibi dicit iustificatos per gratiã, non meminit fidei. Et ex qua Grammatica didicit gratis, id est, solum. Et cum obstinate per-

Ruffi

Fol. 9

Visitatione Sax.

Rom. 3
Gratis. i.
solum non
ua Gram
matica.

dura

LUTHER CONTRA SOLAM FIDEM.

Fol. 155
A maiori-
tate uoto-
rum con-
clusum.

durarent in semel concepto errore, obieci eis scripturas, ve-
lut obiter in Apologia retuli. Quibus omnibus, et si euidē-
tissimis ac efficacissimis, nihil profeci, sed à maiori parte
conclusum fuit secundum formam conceptam. Ego puta-
bam in causa fidei non concludendum secundum maiore
partem. Quare mox conquestus sum reuerendissimo do-
mino legato bonæ memoriæ & relato libro ad principes,
licet infirmus, monui tamen principes speciatim, ut caue-
rent ab hoc inserto errore.

Arbitror me satis superque satisfecisse omnibus bo-
nis & integris, nec quicquam me dixisse falsi, sed Buceri
turpiter iacere prostratum, & in aperto mendacio
conuictum.

Promiserat Luther se omnes articulos producturum
conciliatos, etiam eos qui reiecti essent in aliud tempus,
at mox substitit in quinto. Ego intra me Plautinum illud
cogitabam: Canterium rideo, cceptum, non finitum.

SOLI DEO GLORIA.

EXPURGATIO ECKII
ab infamatione biliosa
Buceri.

Christiano Lectori bene agere.

Religionem pie tractandam esse nemo cor-
datus ambigit, at ego in eos incidi, qui non
solum irreligiose, impie ac blasphemæ sacra
tractant, sed effrontes omnia conuictijs, syco-
phantijs & mendacijs agunt, in negotio ali-
quo ciuili intolerabilibus. Tali Megarico commento op-
pugnat me excucullatus Bucer, dum sacris literis & patrū
sententijs agere deberet, id quod ego præstiti in disputatio-
nibus

Buceri
mordaci-
tas.

nibus Lipsiæ, Baden & Vuormaciæ. Ille iniurijs agit & calu-
 mnijs, & canina vtens facundia, extra chorum saltat, vt li-
 bidini maledicendi satisfiat. Nam dum superiori anno acta
 Ratisponæ in Comitijs euulgasset, multisq; iniurijs onera-
 set catholicos principes, & plæraq; perperam recenseret, &
 à veritate aliena, respōdi Apologia pro legato & Christia-
 nis principibus, expectans quid Bucer obijcere posset. Inte-
 rea amicus mihi Buceri acta versa in Germanicum transmi-
 sit, quæ non curavi legere, arbitratus eum candide vertisse
 librum proprium. Post multum vero temporis retulit mi-
 hi catholicus, Bucera scripsisse me mortuum in illis ipsis
 actis Germanice versis. Ingredior librum, & quæro, inue-
 nio fraudes, dolos, imposturas Sinonis istius. Non enim
 librum Latinum verterat, sed penitus alium supposuerat.
 O dii, quanta impietate. Pollicetur Marchioni Electori de
 um Teutonibus placatum, si cum Lutheristis concorde-
 mus, Victoriam promittit contra Turcam, si per fidem ad
 deum redeamus. Vtque Christus nobiscum iturus sit con-
 tra Turcam & Capitaneus exercitus (ac si Christus gaude-
 ret ire cū excucullatis monachis, periuris sacerdotibus, cū
 impijs & sacrilegis militibus) Pollicetur erigendas Græciæ
 ecclesias. Hui quàm belle. Ecclesias in Germania destruit,
 & promittit se erecturum ecclesias in Græcia: lactat vocati-
 onem suam & officium suum. Quis vocauit eum: quando
 hinc inde vagabatur cum Oecolāpadio & Hedione. Quis
 vocauit eum, vt oppugnaret eucharistiam, & Zuingliani-
 smum non solum susciperet, sed etiam tueretur contra or-
 ganum dei & magistrum suum Lutherum? Cogitur tamē
 verum fateri, Lutheranos suos non ostendere euāgelium
 in vita. Viginti annis testatur nos vocatos ad pœnitentiā,
 quasi non à Christo simus vocati ad pœnitentiā conti-
 nue à M. & D. annis. Fateor deum nos vocare ad pœnitē-
 tiam, sed vos deuocatis homines à pœnitentiā ad sectas,
 M quia

Infantiæ
 Buceri in
 uulgari li-
 bro.

Vocatio
 Buceri.